

Vasas Művészegyüttes

Vita brevis, ars longa, bár az élet rövid, a művészet örökké fennmarad!

A Vasas Művészegyüttes XX., XXI. századi története önmagában kivételes és példaértékű. A több mint száz éves fennmaradás korántsem volt zökkenőmentes. A világháborúk pusztításai, a társadalmi- politikai rendszerváltásokkal járó problémák azonban nem tudták elfojtani a művészegyüttes kebelén cseperedő és növekvő művészeti csoportokat. A századforduló közeledtével és az iparosodás fejlődésével egyre erőteljesebben bontakozott ki Magyarországon is a munkásság kulturális tevékenysége.

Időrendben először a kórus, 1903-ban alakult meg, amely 1948-ig férfikarként működött.

1947-ben Dr. Pór Anna táncművész irányításával megszületett a második gyermek, a tánckar, s a szabadságharc centenáriumának éve után, 1949-ben életre kelt a szimfonikus zenekar is.

A családi légkörben működő három kar hamarosan a főváros, majd hazánk egyik legelismertebb amatőr művészeti csoportjává vált. Széles bázisát a legkülönbözőbb korosztályok soraiból meríti a mai napig. A tánckar nélkülözhetetlen utánpótlását jelentő gyermekeitől az énekes, hangszeres nyugdíjasig társadalmunk minden kultúrára éhes tagja megtalálható itt.

A karok mindenkori művészeti vezetése egyértelműen az autentikus, illetve kortárs magyar zene és tánc ápolását, s azok legmagasabb nívón való bemutatását, széles körű terjesztését tűzték zászlójukra.

Nem kis kockázatot jelentett egy-egy „nem kívánatos” darab ősbemutatója, vagy műsoron tartása, például a köztudottan munkás- dalos szövetség által, Ady Endre 60. születésnapja alkalmával rendelt *Fölszállott a páva* c. férfikar bemutatása. Ugyancsak a szintén Kodály által írt, indexre került alkotás, a Zrínyi szózata, melyet a Vasas Kórus Vass Lajos irányítása alatt rendszeresen repertoáron tartott a tiltások ellenére is.

A tánckar hamarosan a magyarországi táncház mozgalom egyik alapítója és gondozója lett. A művészegyüttes jelmeztára és kottatára tekintélyes, együdüllő. Az együttesek a legmagasabb hazai és külföldi elismeréseket, díjakat szerezték meg szerte a világban, előadásairól, koncertjeikről több százra tehető a Magyar Televízió és Rádió által rögzített felvételek száma.

Megszámlálhatatlan azoknak a sora, akik a művészegyüttes karaiban muzsikálhattak, vagy táncolhattak. A kórus és a zenekar mindig közeli kapcsolatot ápol a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemmel is. Hazánk ismert koreográfusai, hangszeres szólistái, énekesei, karmester-karnagy generációi kaptak itt maradandó élményeket, amelyek további pályájukhoz nélkülözhetetlen erőt és tapasztalatot nyújtanak.

A Vasas Művészegyüttes amatőr alkotóinak példás értékmegőrző, hagyományápoló tevékenységét Kodály Zoltán szavaival méltatnám és zárnám:

„Vivat, crescat, floreat” /”Éljenek, erősödjenek, virágozzanak”/

Budapest, 2016. szeptember 17

Dr. Somos Csaba

Liszt-díjas művész, a Nemzeti Énekkar karigazgatója,
a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem adjunktusa